

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim poteče koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za četrt leta	3	„	30	„
„ jeden mesec	1	„	10	„
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.				

S pošiljanjem po pošti velja:

Za četrt leta	4	„	—	„
„ jeden mesec	1	„	40	„

Upravištvu „Slov. Naroda“.

Clam-Martiničev predlog.

Naši česki bratje uživajo z nami Slovenci vred posebno prednost, da vsako znamenje njih životne moči silno razburja občutljivega soseda, nemškega liberalca. Že goli factum, da še obstojimo, da se nismo že davno potopili v razburjenem valovju lakomnega germanstva, vznemirja razdražene živce naših rahločutnih protivnikov. Kaj pa še le sedaj, ko je narodno gibanje mej nami pridobilo več intenzivnosti in ko se resno pripravljamo, da si osiguramo naroden obstanek postavnim načinom tudi za vso bodočnost! Politična nervoznost nasprotne stranke spreminja se potem v pravo besnost in po vsem fakcijskem časnikarstvu razlega se divji indijanski bojni krik proti predrznežu, kateri se upa ustavljati se neomejene hegemoniji nemških kulturonošev. Srdita nejevolja teh Katonov razliva se sedaj v polnej meri nad ubogimi Čehi; bili so tako nesrečni, zameriti se v novi nemškimi liberalcem s tremi predlogi, od

katerih se Riegerjev ozira na premembo deželnega volilnega reda, dva druga pa, Clam-Martiničev in Kvičalov na šolske razmere. Za danes hočemo se pečati le s predlogom grofa Clam-Martinica. Odlični ta poslanec nasvetuje namreč resolucijo do vlade, naj se po srednjih šolah upelje pouk v drugem deželnem jeziku in sicer obligatorično za vse učence, one izimši, pri katerih stariši zahtevajo njih oproščenje od tega učnega predmeta.

„Wozu der Lärm?“ mora pač vsklikniti vsak nepristranski opazovalec, ako si bolj natančno ogleda nedolžni ta nasvet. Kajti gotovo je, da bode jednaka naredba koristi donašala le nemškemu življu. Kak trezno-misleči Nemec nam bode pritrdil, da so Nemci, omejeni le na svoj idiom, jako na slabem, ako jih primerjamo izobraženim Slovanom, kateri so poleg svojega maternega jezika tudi nemščine v govoru in pisavi popolnem zmožni. Naj se nemški šovinisti še tako zaničljivo rogaajo slovanskemu jeziku, o čegar blaglasliji in naravnej krasoti niti pojma nimajo — tega vender ne morejo zanikati, da je znanje kakega slovanskega narečja danes v Avstriji že eminentna potreba. Čem bolj se razširja narodna zavest mej avstrijskimi Slovani, tem zmagonsneje prodira naš jezik v uradih in šolah, v javnem življenju, in tem manj prostora je v javnosti za onega Nemca, kateri je v polyglotnej državi omejen le na svojo „Kultursprache“. To je gola istina in temu naravnemu razvoju se ne more uspešno upirati nobena še tako silovita reakcija. Ako tedaj Nemci ne nameravajo iskati si javnih služeb le v nekaterih manjših alpskih deželah s čisto nemškim prebivalstvom, bodejo pač morali nekoliko odjenjati od svoje navadne domišljavosti ter si priučiti kako slovansko narečje. Oziraje se tedaj na svoje praktične potrebe morali bi Nemci jako simpatično pozdravljati Clam-Martiničev predlog, kateri bi v prvi vrsti koristil baš sinom nemškega naroda!

Ali kje bi našli toliko treznega mišljenja pri fanatičnih faiseurjih nemškega javnega mnenja! Še ni stavljen Clam-Martiničev predlog v českem deželnem zboru, in — že ga obsoja slaboglasni koncert liberalno-nemških novlin kot drzen atentat na nemško narodnost in na ustavo. Isti nemški krogi, kateri so sedaj, ko so imeli državno krmilo v svojej oblasti, z nogami gazili §. 19. državnih temeljnih zakonov, sklicujejo se sedaj proti Clam-Martiničevemu predlogu na isti paragraf. Krčevito se prijemajo izraza „obligatorisch“ ter glasno upijejo, da nasprotuje predlog jasnej določbi temeljnega zakona, katera prepoveduje pri pouku družega deželnega jezika vsako nasilstvo, „die Anwendung eines Zwanges“. Pač je težko, ohraniti si hladno kri nasproti takemu političnemu farizejstvu! Še so nam v živem spominu oni sramotni prizori, ko se je moral Slovenec na svojej lastnej zemlji v realkah izkazovati s posebnim dovoljenjem starišev, ako je hotel učiti se materinščine, mej tem, ko sta bila tuja jezika, italijanščina in francoščina, zanj ipso facto obligatna. Takrat ni bilo slišati nobenega teh liberalnih Tartuffov, da bi obsojal barbarstvo, baš nasprotno: veselo so ploskali, ko se je to kruto postopanje od merodajne strani zagovarjalo po deželnih zborih! Sedaj pa kličejo na pomoč isti glasoviti §. 19, okoli katerega se suče žalostna zgodovina našega trpljenja. In vender je povsem jasno, da ta predlog ne upelje nikakega nasilstva za kogar si bodi. Besedica „meritorisch“ nikakor ni odločilna, kajti znano je, da na naših srednjih šolah postane vsak prosti predmet (pri nas na pr. italijanščina ali francoščina) obligatoričen za vsakega, kateri se pričetkom šolskega leta vanj da upisati. Sicer pa se noben učenec ne sili k učenju družega deželnega jezika, kajti vsak mora biti oproščen, kakor hitro njegovi stariši to željo izjavijo. To tudi ni odvisno od samovoljnosti ravnatelja ali profesorjev, temveč predlog

LISTEK.

Deželna razstava v realki.

(Dalje.)

V istej sobi, kjer so ženska ročna dela, nahajamo tudi druge proizvode hišne obrtnije. G. Matej Pirc, trgovec v Kranji, razstavil je samo tako blago, ki se izdeluje doma: Štrene raznobojne hodnične preje, Savski in Besniški hodnik, pražno platno, domačo kotonino, domač pavolnat „gradl“, razne baže „štrahovca“, pisano blago, več kosov povojev in 80 kosov trakov različne širokosti in barve, male prte, barvana krila, plahte, domačo tiskano kotonino, vreče itd. Gg. Matej Ažman v Naklem in Matej Zupan na Breznici razne izdelke iz volne, Fr. Didič v Idriji sukno, kakeršno se izdeluje na Vojskem nad Idrijo, Škender Ličan v Ilirski Bistrici pa več vrst posebno trpežnega Notranjskega sukna.

V sosednej sobi pa prevladuje les. V tej stroki skazal se je posebno g. Mihael Pakič, trgovec v Ljubljani. Pri njem se dobi vse, kar je iz lesa in spada mej tako imenovano „suho robo“. Od male

cajnice in ličnega jerbasa, do velikih jerbasov in košev. Sita, reščeta, cedila, žlice, muhalniki, krožniki, škafi, pinje, brente, poljedelsko orodje itd.: vse je tu zastopano v izobilji.

V istej stroki postavil je g. Josip Ravhek, obč. tajnik v Bohinjskej Bistrici, na ogled proizvode Bohinjcev: Čedno izdelane in za Bohinjce potrebne coklje, krplje (Schneeschuhe), škafe različnih oblik, razne lesene žlice in Gorjuške kratkocevnice pipe, katerim Nemci pravijo „nasenwärmer“. Tudi je razstavil Bohinjsko narodno nošo, nad 200 let staro.

Šola za lesno obrtnijo v Kočevju, osnovana po „Schulvereinu“, je tudi veliko razstavila, a skoro neverjetno je, da bi bili učenci sami vse to dogotovili, ker obstoji šola še le razmerno kratke čas. Mej učenci čitamo slovenska imena: Jaklič, Črne, Lozar, Križe, Mavrin, Andoljšek in celo pri imenu Ganslmayer pristavljeno je krstno ime „Janez“. Ta Kočevska šola kaže nam živo potrebo, da se tudi od slovenske strani kaj jednacega osnuje, da se tudi za „suho robo“ začne razvoj in napredek.

Gg. Anton Globočnik v Stražišči in Primož Hudovernik razstavila sta žime in svetovno znana

kranjska sita; Mally & Demberger v Trziči raznovrstno obutev; Mellitzer, Kleinlercher & Comp. v Domžalah slamnike vsake vrste in barve.

G. Ivan Redinšek, tesarski mojster v Kostanjevici, 2 leseni verigi in zvezek 6 ključev, kateri predmeti imajo to posebnost, da je vse izrezljano iz jednega kosa lesa.

Gosp. Vaso Petričič, veletržec v Ljubljani, ki v svojej trgovini posebno ozir jemlje na izdelke domače obrtnije, kateri je deloma še le on odprl pot v južne kraje in v inozemstvo, razpostavil je veliko zbirko vsakovrstnih krtač in glavnikov, s katerimi je jako živahen promet in mnogo trajnega zaslužka za naše ljudi.

Gospici Ivana Rantova in Pavlina Žnidaršičeva iz Prema bavite se mej drugim tudi z izdeki iz raznobojne volne in sta mnogo razstavile. Delo je prav lično in vsestransko dopada.

V tej sobi je tudi mnogo cvetličnih, umetno izdelanih šopkov, mej katerimi naj bode tu mesta onemu gospici Antonije Kadivčeve, ki je sestavljen iz 370 raznovrstnih semen.

(Konec prih.)

sam poudarja ter varuje te pravice, in tedaj nikakor ne nasprotuje narodnemu pravu in temeljnemu zakonu.

Drugo pitanje pa je, zakaj se mi Slovani zanimamo za Clam-Martiničev predlog, dasi je stavljen, kakor smo dokazali, v nemškem interesu. Odkriti rečemo, da tega ne storimo iz slovanskega, temveč iz svojega avstrijskega stališča. Avstrijska monarhija nema ljutejšega protivnika, nego je domači razpor, prepir mej lastnimi narodi. Brezdnop, katero dandanes še zeva mej avstrijskimi narodi, je zaradi tega tako globoko, ker naši Nemci v svojej oholed ošabnosti zanemarijajo, seznaniti se z jezikom svojih sosedov, osvedočiti se o njih kulturnem napredku. Nemci nas sovražijo, ker nas premalo poznajo — in baš iz tega uzroka smo uverjeni, da bode naše protivje izgubljalo veliko svoje ostrosti, kakor hitro se bode Nemcem v mešanih deželah ponujala prilika, od mladih nog sem seznanjati se z narečjem svojih sodeželanov. Da je to vprašanje v istini eminentno avstrijsko, za to imamo klasično pričo, presvetlega vladarja samega. Ko je Nj. Veličanstvo presvetli cesar v Ljubljanskej gimnaziji izvedel, da se ogromna večina nemških učencev vender le uči slovenski, odobril je to glasno ter je s posebno krepkim naglasom večkrat ponavljal: „Das ist sehr gut, so ist es recht“. Sklicevaje se na to cesarsko izjavo, o katerej iznajdljivi nasprotni listi molče, in oziraje se na dobrodejne nasledke, katere bode imel Clam-Martiničev predlog za avstrijsko državno idejo, nadejamo se tedaj, da bode kljub naporu nemških intransigentov kmalu zadobil postavno veljavnost, ter se posnemal tudi po naših slovenskih deželah! —j.—

Otok Ischia,

pozorišče grozne katastrofe, spada mej najlepše otoke Sredozemskega morja in je tolik, kakor n. pr. Ljubljansko polje. Ischia ima namreč 30 kilometrov v obvodu, 24000 prebivalcev in pet malih mest, mej katerimi je Borgo d' Ischia glavno, Casamicciola pa vsled lepe lege, krasnega razgleda in izvrstnih toplic najlepše mesto; zato mu pravijo „La regina dei bagni.“ (kraljica toplic). Casamicciola šteje nad 4000 prebivalcev, ima jako lepa poslopja in hotele. Zdaj pa je vse mesto razvalina. Zemlja na otoku je čudovito plodna, a tla so vulkanskega izvora in vulkanske sile imajo svoje glavno ognjišče v 783 metrov visokem hribu Epamo, iz katerega bruhajo zdaj pa zdaj na dan. Že l. 474 pred Kr. bili so prebivalci pregnani po potresih, ki so se ponavljali l. 92 p. Kr. in za cesarja Tita, Antonina Pija in Dioklecijana.

Zadnji potres je bil l. 1881 (3. dan marca), a ne močan, v nobeni primeri s sedanjim. Casamicciola je popolnem zrušena, vojašnica, v katerej so bili nastanjeni karabinjeri, se je podrla, vsi vojaki so mrtvi. V bolnici „Misericordia“ so podsute 4 sestre in 24 otrok. Mej potresom čulo se je nepopisljivo otlo tulenje, veliki oblaki zatemnjevali so obzorje, in čulo se ni drugega, nego bolestne vsklike, krik in izdihe ranjencev. Vse je hitelo k obali, kjer so bile ladije in čolni h krati prenapolnjeni.

Popis razmer na nesrečnem otoku ni mogoč. Samo jedna hiša v Casamiccioli stoji še po konci, skoro vse prebivalstvo je pokopano pod razvalinami, število mrtvih cenil se na 3000. Popolnem nemožno je, doznati njih imena. Tudi v Serrari, Fontani, Lacci, Ameni in Foriji je škoda strahovita. 500 ranjencev prepeljali so v Napolj. Veliko gostov, Rimljanov in Napolitancev, žensk in otrok je ubitih in mrtveci leže po ulicah. Oblasti delajo z vso energijo, da se zagrebó mrlič, ranjenci odpravijo v bolnice, preostali prebivalci pa dobe stanišča. V slednjo svrhu odredilo je ministerstvo, da se postavi 60 lesenih barak. Preplašenost in obupnost otočanov je nepopisljiva.

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

V Ljubljani 27. julija.

(Konec.)

Mestni odbornik g. Hribar utemeljuje svoj samostalni predlog, da bi se poslala glavnemu rav-

nateljstvu c. kr. južne železnice na Dunaj prošnja, naj upelje tour- in retour-karte, tri dni veljavne, z znižano ceno na progah: Celje-Ljubljana, Zagreb-Ljubljana, Ljubljana-Trst in Ljubljana-Reka. Predlagatelj prečita dotično prošnjo, katera se jednoglasno odobri.

Mestni odbornik g. dr. Derč vpraša župana, ali se je kaj storilo zoper pretečo nevarnost kolere, je-li magistrat odredil, da se desinficirajo stranišča in kanali, ali se skrbi za dobro vodo, in ali se preiskujejo stanovanja, kjer stanuje po več ljudij?

Gospod župan odgovarja, da je mestni magistrat z ozirom na veliko množico ljudij o 600 letnici že meseca junija ukazal desinficiranje kanalov in stranišč in da se je mestnim organom naročilo, strogo paziti na vsako nesnažnost. Sploh pa da magistrat pričakuje nasvetov mestnega stalnega zdravstvenega sveta, ki se je o tej zadevi že posvetoval.

Dr. Bleiweis vitez Trsteniški prijavi kot član mestnega zdravstvenega sveta, da je isti včeraj storil potrebne sklepe v tej zadevi. V prvi vrsti je gledati na strogo desinficiranje in da neso stanovanja prenapolnena. Nasvetovalo se je tudi, prirediti poslopje za na kolero bolne, da bi se smeti takoj odvažale itd., o čemer vsem bode imel mestni zbor v kratkem priliko sklepati. Tudi se je razgovarjalo, bi li ne bilo umestno pri Gruberjevem kanalu napraviti zatvornico, da bi se Ljubljana skozi mesto zvišala in bi pokrila kanale, iz katerih puhti toliko gujilobe in smradu. V prvi vrsti pa je zdaj treba strogega desinficiranja, konfiskovanja nezrelega sadja, tam pa, kjer so stanovanja prenapolnena, deložiranja.

G. dr. Mosche opozarja, da se v kratkem k velikim vajam zbere v Ljubljani veliko število vojakov, nad 6000 mož, in vpraša g. župana, bi li ne bilo umestno, dotične oblasti vprašati, se li pri pretečej nevarnosti priporoča nakopičiti na enem kraju toliko množico ljudij?

Gospod župan odgovarja, da bode tej želji ustregel, kajti res je nevarno nakopičiti na jeden kraj toliko ljudij, ki bodo pri vajah mnogo trpeli, posebno o slabem vremenu.

Mestni odbornik g. Hribar nasvetuje, naj mestni magistrat ukrene, da se bodo odpadki živalij po ulicah sproti pobirali.

Mestni odbornik g. Žužek opozarja, da je v Krakovem neki hišni posestnik vso svojo hišo prezidal, napravil kanal v Ljubljano in v ta namen cesto prekopal, ne da bi bil prosil pri mestnem magistratu dovoljenja. Stavbeni urad naj tako samovlastno zidanje in kopanje v prihodnje takoj ustavi.

Konečno vpraša še g. dr. Derč o dogodku v Švicariji, o čemer smo pa že poročali.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 31. julija.

Novoizvoljena deželna zbora snideta se v Gorici in Poreču v 16. dan avgusta. V nedeljo priobčila je uradna „Wr. Ztg.“ imenovanje deželnih glavarjev in namestnikov. Na Goriškem izročeno je vodstvo deželnega zbora poslancu grofu Coronini-ju, nadomestoval pa ga bode dr. Tonkli. Za Istro pa je imenovan deželni glavarjem poslanec dr. Fr. Vidulič, njega namestnikom pa dr. Andrej Amoroso. — Prememba zgodila se je le v osebi deželnega glavarja goriškega; to mesto je namreč dolgo vrsto let zavzimal državni poslanec Pajer pl. Monriva, odkar je bil grof Coronini, ki je bil že pred njim deželni glavar, voljen predsednikom državne zbornice.

Iz českega deželnega zbora volili so se naslednji poslanci v odsek za predposvetovanje Riegerjevega predloga o premembi volilnega reda. Iz veleposestva: Henrik Clam-Martinič, Müller, Karol Schwarzenberg, Fran Thun in Alfred Windischgrätz; iz mestne skupine: Herbst, Plener, Bareuther, Funke in Stibitz; iz skupine kmetskih občin: Rieger, Zeithammer, Koran, Nedoma in Toner. — Veliko število občin peticionira za odbitev prošenj za podporo gledaliških stavb. — Budgetna debata vršila se bode v četrtek, ali pa še le ponedeljek. Kakor se čuje, se bode deželni zbor česki zaključil v 10. dan avgusta.

Iz Kotora se poroča, da je 130 beguncev iz Ubli v Črnigori tjakaj dospelo, kateri so se dejali pod nadzorstvo vojaških sodišč. Mej njimi nahaja se tudi glavni vodja upornih Krivošijancev, pop Peter Samardžić.

Vnanje države.

Knez črnogorski pričakuje se po Ramazan-praznikih v Carigradu. Turška yacht bode šla ponj v Kotor. Knez bode stanoval v palači ob pitnih vodah na azijske strani. Pri njegovemu vzprejemu se bode ceremonijal jednako vršil kakor pri knezu bolgarskem. — Druga hči kneza Nikole, princesa Stana, podala se je s spremstvom in pribočnikom Petrovičem v Benetke, da povabi in pripelje knežjo udovo Darinko k ženitovanju sestre Zorke s princem Karageorgjevičem.

Prva lokomotiva srbskih državnih železnic dospela je v nedeljo v Paraćin. V ta namen priredile so se bile velike svečanosti; ob jednom so se odposlale zahvalnice kralju in komunikacijskemu ministru.

V Bukureštu razširja se vest, da bode metropolit-primas Bukureški, kateri ima naslov primasa Ogerske Valahije, proklamiran za patrijarha Rumunije.

V Parizu našli sta se v dvorani College Chartres dve s strelivom napolnjeni bombi z gorečimi luntami. Vsled tega so se zapodili štirje gojenci. — Jako slovesno vršil se je v petek pogreb mestnega odbornika Dubois-a, kateri je bil ob mestne stroške pokopan. Udeležitev bila je ogromna in vršil se je mej drugim ginljiv prizor, ki ne bode brez upliva na jedinstvo republikancev. Poslanec Ranc povzel je namreč besedo, da se v vznesenih besedah poslovi od bivšega političnega nasprotnika. Omenja njega junaško vedenje mej zadnjo vojno, ko je bil dvakrat zajet, ter končuje vidno ganjen: „Tudi jaz bil sem njegov prijatelj, to veste Vi Clémenceau, in le z najgrenkejšo žalostjo v srcu zamorem izreči v imenu vseh republikancev devetega arrondisementa, brez razločka, Pavlu Dubois-u zadnji pozdrav“. Jedva je Ranc končal, že pristopi k njemu Clémenceau ter mu ves ginjen reče: „Hvalo Vam, Ranc. Nikdar ne pozabim, kar ste ravnokar rekli. Bodimo jedini! Ljubimo se zavoljo bodočnosti republike!“ To je bil jako ginljiv prizor, ko sta se oba najimenitnejša politična nasprotnika objela na grobu vzajemnega prijatelja. „République Française“ se bavi s tem dogodkom, kojemu pripisuje važne nasledke, v obširnem članku.

Tudi Španija želi se pridružiti srednjeevropski trojni zvezi, kakor se poroča iz Pariza. Bivši španski predsednik ministerskega sveta Canovas del Castillo ima namreč ob svojem potovanju na Nemško in v Karlove Vari pri kabinetih v Berlinu in na Dunaji poizvedovati, je li možno tudi španijo vzprijeti v zvezo. To bi bila potem glavna podpora, da se spravijo v španiji zopet konservativci, kojih vodja je Canovas, na krmilo. Ministerstvo Sagasta opira se v svojem demokratično-revolucionarnem značaju na dobro sporazumljenje s francoskimi somišljeniki; vender pa je njegovo stališče omajano. Kralj Alfonzo se boji za obstanek monarhične vlade, ako prevlada politična smér, koja zastopa Sagasta; zato pa želi pridružiti se k monarhičnej srednjaj Evropi. — Trdi se tudi, da se bode Turčija pridružila tej zvezi, ali vsaj močno se jej približala. Znano je, da sultan to močno želi in pred nedavnim se je poročalo, da je železni kancelar v Carigradu poslal bil pogoje, s katerimi naj bi se uresničila želja sultanova. Pričakuje se, da se bode Visoka Porta kmalu odločila.

Dopisi.

Iz Maribora 30. julija. [Izv. dop.] Na namig c. kr. namestnika barona Kübecka mestnim odbornikom je večina naših veliko-Nemcev in nemškutarjev opustila o prihodu Nj. Veličanstva cesarja razobešati nemških zastav. Tem bolj nas je žalil pogled na hišo uradnika c. kr. okrajnega glavarstva, kateri — mimogrede naj bodi omenjeno — hrepeni po odlikovanji, ker je imel nemško zastavo (schwarz-roth gold) razobešeno, in jo je (zakaj? ne vemo) še le čez nekoliko časa s štajersko zamenil. Morda se je vender le domislil, da se to za c. kr. uradnika, posebno še za političnega, ne spodobi. Da bi Maribor brez Kübecka res drugo lice in svojo pravo mišljenje pokazal (kakor Ptuj), nam svedoči svečanost odkritja spomenika nadvojvode Ivana. Tedaj je vse mrgolelo nemških zastav; da, celo jedna pruska se je videla nad hišo kovača gosp. W. na Graškem trgu, kar je tudi „Südsteirische Post“ omenila.

Uredništvo „Marburgerice“, dasi ljubiteljice srak (belo-črnih zastav), hoče s psovanjem in zavijanjem

resnice, kar je na stotine ljudi videlo, z navadno predznostjo opovreči in ženo omenjenega gospoda (kakor bi moža niti ne bilo) s čenčami izgovarjati, da je barvar temu kriv, ker jo je napačno pretemno pobarval, tako da je le na videz bila belo-črna, prav za prav pa vender le belo-zelena. Mi zastave ravno tako kakor uredništva „Marburgerice“ nismo z drobnogledom preiskavali, a tako opravičevanje se nam zdi tako neumno, da bržkone „Stidsteirische Post“ to blebetanje ni niti odgovora vredno spoznala, ali pa je notico, katera je bila še le v drugej ali tretjej številki (tako dolgo je morala premišljevat „Marburgerica“) pozneje mej drugimi stvarmi celo pregledala, in če bi gotovo primerne odgovora ne bila dolžna ostala.

Iz Višnjegore 29. julija. [Izv. dop.] Slavnostni dnevi, ki so se vršili v beli Ljubljani, pokazali so, kako krepko postopajo drugod narodnjaki v lastni in v občini prid. Neznatne vasice odpošiljale so svoja društva k sprejemu cesarjevemu.

Vsaka večja vas ima že skoro svojo požarno stražo, le naše mestice še tega najpotrebnejšega zavoda — nema. Niti jednega društva nemamo, in vender bi bilo zadosti močij, da bi se to ali ono osnovati zamoglo, le volje in pa za občini prid unetih ljudi je malo.

Seveda je vsake reči začetek težak, a složno postopajne premaga vse zapreke. — Tako bi se tudi pri nas lahko osnovalo to ali ono društvo, ko bi složno živeli in bi vsi imeli tako trdno voljo, kakor jo imajo nekateri. — Žalibog pa, da temu ni tako! Resnica je, da primanjkuje denarja; ali bi bila pa to morebiti sramota, ko bi se obrnili do dobrotnikov, kakor je naš presvitli cesar sam? Večjim mestom je že podelila Njegova dobrotljiva roka podpore v to svrhu, kakor je naša, in gotovo bi tudi nam pripomogla! — Zatorej, meščanje, predramimo se vender že, postopajmo složno v prid in čast mesta. Potem se bo tudi naše mestice počasi povzdignilo, da ne bo — zadnje na Krajnskem. — In Vi, kateri živite v našem obližji, podajte nam bratsko roko, združimo se, da tudi nam napoči boljši dan. Z združenimi močmi postopajmo in ne zabimo reka: „Sloga jači, a nesloga tlači“!

In v to pomozi Bog, ter naša trdna volja.

—y—

Aus dem Kočeverland, vom Rinze-flus bis Kulpastrand 28. julija. [Izv. dop.] Učiteljska konferenca za Kočevski šolski okraj vršila se je v dan 26. t. m. K temu zborovanju snidli so se skoro vsi učitelji in učiteljice v Kočevji „in der volkschule“. Točno ob 9. uri pričel je g. nadzornik Franjo Spintre zborovanje s primernim ogovorom (bolje pozdravom) na obče priljubljenega c. kr. okr. glavarja g. Hočevarja in učiteljstvo. Potem se preide na dnevni red.

Dnevnega reda konference tu ne bodem navedel, ampak le nekaj navadnega in nenavadnega hočem naznaniti.

No, referati so izvrstno izpali; dva referata sta se celo v slovenskem jeziku predavala. Kaj mislite, da je bilo to vsemu učiteljstvu po godu? Kaj še! Nekdo izmed učiteljev je bil, katerega je morda zeblo — in le ta se oglasi: „Zwei Referate sind schon verlesen worden, wir verstehen aber kein Wort davon.“ To je zlo, kaj ne? Posebno pa, ker gospod nadzornik ni blagovolil ukazati brzo referate „verdeutschten“. Ker torej gospod nadzornik tistemu gospodu učitelju, ki se je bil oglasil, na njegovo izjavo nobenega odgovora ni dal, je pa nek učitelj mu po domače povedal: „wir verstehen aber beide Sprachen, deutsch und slovenisch.“ Gospod nadzornik je nadalje neke predloge stavil zaradi upeljave nekaterih šolskih knjig v našem okraji. Ti predlogi so se stavili v nemškem jeziku. A ker je taistega učitelja še vedno zeblo (ker se je tresel), pravi: „Wie können wir einen Beschluss fassen, da wir das Referat nicht verstehen?“ Na to gospod nadzornik odgovori: „Ich denke, dass man, da der Antrag in deutscher Sprache gestellt wird, darüber leicht einen Beschluss fassen kann.“ A to ni še vse. Gospodu učitelju iz Drage bi bilo po volji, da se za taisto šolo neka šolska knjiga upelje; kakšna, to gospod

učitelj sam najbolje ve. Zdaj pa ga gospod nadzornik zavrne z besedami: „Bleiben Sie bei der Sache, für die Schule in Suchen wird man kein besonderes Lehrbuch einführen.“ No, potem je dal ta učitelj vender jedenkrat mir. (Morda zato, ker ga ni več zeblo.) Okolu polujedne ure se je zborovanje sklenilo s trikratnimi „hoch“, katere so pa vender navdušeni „živio“ prevladali.

Na to se podamo k skupnemu obedu k „Pragerju“. Tam smo bili dobro postreženi. Tu so se vrstile napitnica za napitnico v slovenskem in nemškem jeziku. Pesni so se pa v zgolj slovenskem jeziku popevale. Le jedina napitnica: „Hoch soll er leben“ se je nemški popevala. A žalibog, glasov jim je primanjkovalo.

A od vsega tega, kako da smo se pri obedu kratkočasili, tisti gospod učitelj iz Drage ne ve nič, kajti ni ga bilo k nam; torej si mislimo, da se je šel hladit, ker mu je pozneje vroče postalo.

Pričujoči.

Domače stvari.

— (Čudež v Trebiži.) Kako da so bila o slavnostnih dneh vsa živčna vlakna že tako publih možjanov naših nasprotnikov v resnici zamaknjena samo v prouzročitev kacega velicega škandala, to sledi tudi iz tega, da jih je celo spomin zapustil; kajti v svojem jetičnem lističi zadnje sobote z vso resnobo kvasijo s svojim vernim, da je v Trebiži presvitlega cesarja pozdravil na čelu mnogobrojne dnhovščine Krški knezoškof Wierry, dasiravno je pri nas, kot mejašem Koroške, znano vsakemu, da je Valentin Wierry, knezoškof Krški, ki je bil tudi našim zatiranim bratom prijazen, v Gospodu zaspal že dne 29. decembra 1880. leta.

— To je morda tudi „deutsche Gründlichkeit“?

— (S Krškega) se nam piše v 29. dan t. m.: „V 171. šte. „Slov. Naroda“ omenjeni pisac, ki je tako hud nasprotnik Slovencev, ni pri tukajšnji c. kr. okrajnej sodnji diurnist, ampak pisar pri tukajšnjem c. kr. beležniku dru. pl. Gspanu, ob enem pa najemnik gostilne v Stari vasi. Piše se pl. Reinhofer. Popisana epizoda vršila se je v krčmi Frana Aruška na Vidmu, navzoča je bila soproga Elizabeta, mizar Pongrac in dopisnik. To objaviti bilo je potrebno, ker pri sodnji na Krškem ni nobenega, tudi pisarja ne, ki bi zasramoval naš narod in naša narodna prizadevanja“.

— (Umrli) je Vinko Dečko, bogoslovec I. leta v Zagrebu, doma pri svojih roditeljih v Središči na Štajerskem.

— (Matica Hrvatska) imela je preteklo nedeljo svoj letni občni zbor, katerega se je udeležilo mnogo članov in sodelavcev. Društvo broji že 5500 članov.

— (Izpit babice.) Včeraj vršile so se skušnje za babice, katere so se šolale v nemškem jeziku. Izprašane bile so štiri; jedna, rojena Slovenka iz Celja, prestala je skušnjo s prav dobrim uspehom, ostale tri povoljno. Kranjci ni bilo med njimi, kajti rodno so iz Dunajskega Novega mesta, iz Gradca, iz Dubrovnika in Celja. Iz tega se pač razvidi, da je vsakoletni tečaj z nemškim učnim jezikom odveč, ker se morajo kranjske štipendije odajati tudi Nemkam, ki večinoma ne ostanejo v deželi. Profesor porodolovja, c. kr. vladni svetnik Valenta, priporočal je že c. kr. vladi, naj bi se le vsako drugo leto poučevale babice v nemškem jeziku, a c. kr. vlada se tega nasveta ni poprijela, kar se bo pa vender le zgoditi moralo, ker bode za nemški tečaj manjkalo kranjskih učenk.

— (Sirotinske ustanove.) Pričetkom prihodnjega šolskega leta 1883/4 se bodo oddale nekatere deželne sirotinske ustanove za sprejem dečkov in deklic v sirotišnico, slučajno se bodo nekatere sirotam podelile ustanove na roko. — Do takih ustanov imajo pravico jedino le otroci z domovinsko pravico na Kranjskem, ki z ubožnim in rojstnim listom in z zdravniškim spričalom dokažejo svojo starost (užitek ustanove se more pričeti po 6. letu in trajati do končanega 15. leta), popolno ubožnost, telesno in duševno sposobnost za šolski pouk, in da so brez očeta ali matere, ali brez

obeh. Dotične prošnje naj se oddajo na deželi pri c. kr. okrajnem glavarstvu, v Ljubljani pa pri mestni gosposki, da jih ta izroči do 20. avgusta deželnemu odboru. —

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Lima 31. julija. Avstro-ogerski glavni konzul Krüger umrl.

Nyiregyhaza 31. julija. Po repliki privatnega tožitelja Szalaya in po dupliki zagovornika Eötvös-a zaključil je predsednik obravnave izjavljaje: Razsodba se proglasi v petek ob 11. uri dopoldne.

Milan 31. julija. Kralj se je odpeljal v Neapolj.

Neapolj 31. julija. Število mrtvih na otoku Ischia je okolu 4000, od teh v Forio 300, Lacco 1000, Casamicciola 2500—3000.

Neapolj 31. julija. Neprestani dež ovira rešilna prizadevanja. Tukajšnja borska ostane povodom katastrofe za nekaj časa zaprta.

London 31. julija. Spodnja zbornica zavrgla je Northcotov predlog zastran Sueškega kanala z 282 proti 183 glasom ter vzprijela Norwoodov amandement brez glasovanja. Parnelliti neso glasovali. Iz Capstadt-a se poroča: Na krovu ladije „Kinfauns Castle“ bil je pasażir, o katerem se domneva, da je James Carey, znani ovaduh v Dublinskej pravdi, ustreljen po drugem pasażirji z imenom O' Donnel.

Vabilo.

Viribus unitis! To gaslo naj bo tudi naše gaslo, ne samo v duševnem boji za pravice in čast našega naroda, ampak tudi v gospodarstvenih zadevah. Mnogo žrtev je že stalo osnivanje prvega „Narodnega doma“ v Rudolfovem, katerega so naši domoljubi začeli zidati v veseli nadi, da bode to poslopje središče družbenega življenja vseh dolenjskih domoljubov.

Vsled nesrečnega razpora se je to velikansko delo ustavilo. Namesto da bi bilo to poslopje kinč mesta in ponos narodne stranke, ga imenujejo nasprotniki razvalino, ter v javnih listih zasmehujejo vso narodno stranko, katerej očitajo, da ni sposobna za to velikansko podjetje. Zatorej dokažimo z dejanjem, da to očitanje ni opravičeno. Dokler to začeto delo spi, res ne donaša za poslopje porabljeni, kot narodna žrtev nabrani denar nobenih dohodkov, ter zahteva brezuspešnih novih žrtev. Ako se pa delo dovrši, ne bodo se samo dozdanja bremena odpravila, ampak udeleženci bodo si po malih doneskih prihranili glavnic, ki bo donašala lepe obresti. V Rudolfovem je malo stanovanj, ki bi imela tako svetlih, visokih in zdravih prostorov. Primeroma k drugim hišam bi to poslopje, kadar bo dozidano, neslo vsako leto najmanj 1200 gld., in ker je kot novo poslopje še 12 let po dozidanju hišnega davka prosto in v tem času tudi ne bo treba popravil, sme se računati, da bo čisti letni dohodek znašal prvih 12 let blizu 1200 gld. in pozneje najmanj 900 gld. in vrednost poslopja 18.000 do 24.000 gld. Za poplačilo vsega dolga in za dozidanje pa se potrebuje le 14.000 do 15.000 gld.

Način,

po katerem se ta svota nabere, je ta-le, da se osnuje delniško društvo s 300 delnicami po 50 gld. Ker ni treba celo delnico precej plačati, ampak se bode v prvih treh mesecih, to je do ustanovitve, le 15 gld. od delnice torej 5 gld. na mesec plačevalo, je vsakemu mogoče udeležiti se tega podjetja, katero bo neslo vsakemu delničarju po 3—4 gld. od 50 gld., torej po 6—8 odstotkov. Ostanek se bode potem ali v mesečnih obrokih plačeval, ali pa se bode namesto denarja sprejele gotove terjatve. To društvo ni v zvezi z nobenim drugim društvom in ono bode stalo pod strogim uradnim nadzorstvom gledeskepanja in ravnanja z delniškim denarjem.

Po dozidanji „Narodnega doma“ bo ta družba bavila se z raznimi napravami za olepšavo mesta — dolenjske metropole, — če se odobri nasvet, da se sme tekom let glavnic povikšati.

Posebno zdaj je važno, da se ta družba ustanovi, ker je upanje opravičeno, da dobi mesto garnizijo, katera ne bi dolgo ostala v mestu, če bi manjkalo pripravnih stanovanj za častnike.

Komur je tedaj mar za blagor mesta, za čast naroda in za gospodarstveni napredek, naj si naroči jedno ali več delnic, ter naj se udeleži 4. avgusta t. l. ob 6. zvečer običnega zbora delničarjev v gostilni gospe Roze Bruner.

Naročila sprejema g. Fran Perko v Rudolfovem. **Začasni odbor.**

Darila za „Národní Dom“.

Prenesek	9725 gld. 73 kr.
Ravnikar Franc v Ljubljani	5 „ — „
Šumi Franc v Ljubljani	2 „ — „
Kazimir Jelušič, zastopnik banke „Slavije“ v Kastvi	— „ 43 „
Ribnica 13 × 13 × 13 = $\frac{1}{13}$ 10.	1 „ 69 „
Neimenovana na Dunaji	10 „ — „
Ivan Berbuč, c. kr. profesor v Gorici	3 „ — „
Anton V. Toman, upokojeni učitelj v Gorici	1 „ 80 „
Iz pušic v gostilnah:	
Pri Matiji na Rožniku	1 gld. 40 kr.
Pri Matjanu v Gornji Šiški	2 „ 80 „
Pri Andr. Vodniku v Spodnji Šiški	— „ 23 „
Pri Kankretu	1 „ 08 „
Pri Ančniku v Spodnji Šiški	6 „ 20 „
Vkupe	11 „ 71 „
Anton Rogač, kurat v Katinari	2 „ — „
Iz Sarajeva:	
Fran Oblak, računski svetnik	2 gld. — kr.
Janko Pogorelec, računski oficijal	1 „ — „
Vkupe	3 „ — „
Franc Kovačič, zastopnik banke „Slavije“ pri taroku v Zagorju na Notranjskem	3 „ — „
Andrej Razlag, zastopnik banke „Slavije“ v Brežicah	1 „ 39 „
Miha Ferjan, zastopnik banke „Slavije“ v Mariboru	— „ 24 „
Iz pušice v prodajalnici Slavoj Jenko v Podgradu	1 „ 97 „
Peter Bajs v Dvoru	2 „ 78 „
Franjo Kogej v Postojni	— „ 40 „
Zastopniki banke „Slavije“:	
Matija Wutti na Vočilu na Koroškem	— gld. 37 kr.
Anton Uršič v Št. Vidu nad Vipavo	— „ 84 „
Josip Mohar v Dolenji Vasi	5 „ 20 „
Vkupe	6 „ 41 „
V kavarni „Evropa“ o prihodu Nj. Velikanstva nabranih	8 „ 70 „
Vkupe	9792 gld 17 kr.

Umrli so v Ljubljani:

25. julija: Aleksander Spelak, železniški uradnik, 33 let, Sv. Petra cesta št. 53, za jetiko.
 26. julija: Anton Tomšič, kaznenec, 28 let, Ulice na Grad št. 12, za tuberkulozo v črevesu. — Jožef Milčinski, davkarjev sin, 20 let, Emonska cesta št. 4, za jetiko. — Reza Jerin, učiteljeva žena, 60 let, Florijanske ulice št. 13, za plućnim emphysemom. — Alojzij Gril, sodarjev sin, 19 let, Krakovske ulice št. 5, za jetiko.
 V deželni bolnici:
 25. julija: Meta Berušak, gostija, 75 l., za plevritičnim eksudatom
 26. julija: Ivan Pipan, duinar, 30 l., za oedemom v možganih.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
30. julija	7. zjutraj	735-31 mm.	+ 12-6°C	brezv.	megla	0-00 mm.
	2. pop.	733-48 mm.	+ 23-0°C	sl. bur.	d. jas.	
	9. zvečer	733-74 mm.	+ 18-0°C	brezv.	jas.	dežja.

Vreme je bilo vztrajno lepo.
 Srednja temperatura + 17-9°, za 1-7° pod normalom.

Dunajska borza

dné 31. julija.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	78 gld. 80 kr.
Srebrna renta	79 „ 55 „
Zlata renta	99 „ 35 „
5% marena renta	93 „ 50 „
Akcije narodne banke	838 „ — „
Kreditne akcije	293 „ 20 „
London	119 „ 90 „
Srebro	— „ — „
Napol.	5 „ 50 „
C. kr. cekini	5 „ 66 „
Nemške marke	58 „ 45 „
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 120 „ 50 „
Državne srečke iz l. 1864	100 „ 170 „ — „
4% avstr. zlata renta	99 „ 40 „
Ogrska zlata renta 6%	119 „ 85 „
„ „ 4%	88 „ 60 „
„ papirna renta 5%	87 „ 05 „

Izdatelj in odgovorni urednik Makso Armich.

5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	103 „ — „
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 114 „ 75 „
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	118 „ — „
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	107 „ 80 „
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105 „ 50 „
Kreditne srečke	100 gld. 171 „ 75 „
Rudolfove srečke	10 „ 20 „ 50 „
Akcije anglo-avstr. banke	120 „ 108 „ 75 „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	220 „ 75 „

Poslano.

(4-22)

GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
GISSHÜBLER
 najčistije lužne
KISELINE
 pozirate kas najboljše okrepljujoče pice,
 I kas izkušan lek proti trajnom kašlju plućevine I
 žolodca bolesti grkljana I proti mēhurnim kataru,
 kas I elastioh za
 prebavila **(PASTILLEN)**
 izdelani so kod Hinke Mattonija (Karlovi vari u Českoj).

Zvedeni akvizitêrji

v zavarovalni stroki za požar in življenje vzprejemajo se z najugodnejšimi pogoji, ter naj se oni takoj oglašé pri **Terček & Nekrep-u**, na Mestnem trgu št. 10. (515-1)

Šivalni stroj (Singer)

so pod roko prodaja po najnižji ceni na **Šent Peterskem predmestju št. 41.** (513-1)

Lep, dorašen, živ

čuk (Strix bubo)

kupil bi se rad franco v Ljubljani za **15 gld.**
 Ponudbe sprejema g. Karol Karinger, trgovec v Ljubljani. (514 1)

Naznanilo.

Deželna razstava

v poslopji c. kr. vélike realke bo odprta še do **nedelje 5. avgusta zvečer**, vsak dan od 8. do 12. ure dopoldne in od 2. do 7. ure zvečer.

V Ljubljani, dné 31. julija 1883.

Za razstavni odbor:

Murnik.

(512-1)

Ptujska

gostilna „pri črnem orlu“,

zdavna dobro znana, s c. kr. poštnim in telegrafskim uradom v poslopji, ležeča sredi mesta poleg c. kr. uradov in parka, z razgledom na cesar Josipov spominek, priporoča vsej p. n. gospódi, potujočim trgovcem in turistom zelo prilicne **sobe** ter svojo posebno dobro **restavracijo**, kjer se točijo izvrstna **domača vina** in **Reininghaus-ovo dvojno maróno pivo**, vse jako po ceni.

Vozovi in vse strani dobé se v hiši.

Z odličnim spoštovanjem

Emil Vouk,

(503-3)

gostilne reditelj.

Tuji:
 30. julija.
 Pri **Stonu:** Matien z Dunaja. — Mavrojni iz Trsta. — Rina z Dunaja. — Bason iz Gorice. — Hostovsky, Wohlfart z Dunaja.
 Pri **Maleri:** Pinklos z Dunaja. — Gaetner iz Trsta. — Dragolovic z Dunaja. — Jetrj iz Zagreba. — Murin, dr. Schonka z Dunaja.

Naznanilo.

Uzrok, da obeta letošnja vinska letina posebno obilnost, primora me, ceno vina v veliki zalogi in pravega dolenja proti večji kupčiji in proti pošiljati lastne posode znatno znižati.

Ponudim torej **novi vino po 7 1/2, 8 do 9 gld., staro vino po 13 do 14 gld. hektoliter**, rumeno ali rudeče. **Vinski oet ali jesih po 12 gld. hektoliter.**

K obilnim naročbam se priporoča

A. Cvenkelj

(486-4)

v Sevnici (Lichtenwald), Štajersko.

Št. 10.588.

(507-2)

Natečaj.

Na tukajšnji c. kr. vélike realki izpraznjeno je mesto šolskega sluge, ob jednom laboranta, s katerim mestom je spojena letna plača 350 gld. in stanarina letnih 80 gld.

Za to mesto razpisuje se natečaj do **20. avgusta t. l.**

Prosilci naj svoje prošnje z dokazi o doznanjem poslovanji, telesnem zdravju, znanji slovenskega in nemškega jezika v besedi in pismu uložé do zgoraj določenega dneva pri podpisnem magistratu.

Mestni magistrat v Ljubljani,

dné 23. julija 1883.

Župan: Grasselli.

Marijinceljske kapljice za želodec,

nepresežno izvrstno zdravilo zoper vse bolezni v želodci,

in nepresežno zoper neslast do jedi, slabi želodec, smrdečo sapo, napihnjenje, kisle podiranje, ščipanje, katar v želodci, zgago, da se ne nareja pesek in pšeno in slez, zoper zlatenico, gnjus in bljuvanje, da glava ne boli (če izvira bolečina iz želodca), zoper krč v želodci, preobloženje želodca z jedjo ali pijačo, črve, zoper bolezni na vraniol, jetrah in zoper zlato žilo.

Glavna zaloga:

Lekar **C. Brady**, Kremsier, Moravsko.

Jedna sklenica z navodilom, kako se rabi, stane

35 kr.

Frave ima samo: V Ljubljani: lekarna Gabriel Piccoli, na dunajske cesti; lekarna Josip Svoboda, na Prešimovem trgu. V Novem mestu: lekarna Dom. Rizzoli; lekarna Josip Bergmann. V Postojni: Anton Leban. V Gorici: lekarna A. de Gironcoli. V Ajdovščini: lekarna Michael Guglielmo. V Celju: lekar J. Kupferschmid. V Kranju: lekar Drag. Šavnik. V Kamniku: lekar Josip Močnik. V Radovljici: lekar A. Roblek. V Sežani: lekar Ph. Ritschel. V Črnomlju: lekar Ivan Blažek. V Skofjeji Loki: lekar Karol Fabiani.

Svaritev! Ker se v zadnjem času naš izdelek posnemlje in ponareja, zato prosimo, naj se kupuje samo v zgoraj navedenih zalogah in pazi naj se osobito na ta znamenja: Prave Marijinceljske kapljice za želodec morajo imeti v sklenici vtisnena besede: **Echte Mariazeller Magentropfen — Brady & Dostal — Apotheker**, sklenica mora biti zapečatena z našim originalnim pečatom, na navodilu za rabo in na zavitku, na katerem je podoba Marijinceljske matere božje, mora biti poleg te podobe utisneno sodnijsko spravljeno **varstveno znamenje** in zavoj mora biti zapečaten z našim **varstvenim znamenjem**. Izdelki podobnega ali istega imena, ki nē-majo teh znakov istinitosti, naj se zavrzéjo kot ponarejeni in prosimo, naj se nam taki slučajji takoj naznajo, da bodo sodnijski kaznovani izdelovalci in prodajalci. (148-99)

Najbolje ter najceneje naročajo se
priznane dobre ročne mlatilnice, slamoreznice, vinske tlačilnice ter vsi drugi kmetijski stroji

za točno plačilo in tudi na obroke

v najstarejši tukajšnji ter po vsem Kranjskem najbolj poznatej zalogi

pri A. Debevc-u v Ljubljani,

Marije Terezije cesta št. 10, pritlično.

(508-4)

Lastnina in tisk „Národne tiskarne“.